

«Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώ μεν» (Πράξεις,δ':12)

Κάθε χρόνο γιορτάζεται το Πάσχα στην Ελλάδα και στα χριστιανικά κράτη. Ειδικά στην χώρα μας, μετά την Καθαρή Δευτέρα ακολουθούν σαράντα μέρες νηστείας, η δε τελευταία εβδομάδα της Σαρακοστής όπως λέγεται, είναι η Μεγάλη Εβδομάδα. Οι λειτουργίες με τις σχετικές Ευαγγελικές περικοπές και ύμνους που λαμβάνουν χώρα στην Ορθόδοξη Εκκλησία την Μεγάλη Εβδομάδα, αναφέρονται στην θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, στο Μυστικό Δείπνο, στη σύλληψη, στη δίκη, στη σταύρωση, στη ταφή και τελικά στην Ανάσταση του Κυρίου η οποία γιορτάζεται την Κυριακή του Πάσχα. Η εορτή του Πάσχα συνοδεύεται με το παραδοσιακό φαγητό του ψημένου αρνιού ή κατσικιού και της μαγειρίτσας, με το τσούγκρισμα κόκκινων αυγών όπως και άλλων εθίμων. Από δε την Κυριακή του Πάσχα και για σαράντα μέρες μετά, κυριαρχεί μεταξύ των πιστών ο χαιρετισμός «Χριστός ανέστη» και η απάντηση «αληθώς ανέστη» ή «αληθώς ο Κύριος», όπως και γνωρίζουμε τόσα χρόνια.

Όλα αυτά είναι σεβαστά, αλλά όμως καλό είναι να αναρωτηθούμε ποιο είναι το πνευματικό μήνυμα του χριστιανικού Πάσχα. Όταν λέμε «Χριστός ανέστη» έχουμε καταλάβει την βαθιά έννοια της σημασίας ότι ο Κύριος Ιησούς είναι αληθινά αναστημένος εκ των νεκρών;

Ο λαός Ισραήλ για να λυτρωθεί από την σκλαβιά του Φαραώ και των Αιγυπτίων έλαβε εντολή από τον Θεό, κάθε οικογένεια να θυσιάσει ένα χρονιάρικο αρνί ή κατσίκι και με το αίμα του θα έπρεπε βάψουν πάνω στην εξώπορτα του σπιτιού τους και αυτό ήταν για τη σωτηρία τους, μιας και ο άγγελος που θα έστελνε ο Θεός για να εξολοθρεύσει τα πρωτότοκα κάθε σπιτιού (10η πληγή), μόνο αν έβλεπε το αίμα στην εξώπορτα θα προσπερνούσε και δεν θα τα θανάτωνε. Το προσπέρασμα αυτό του αγγέλου από το σπίτι που είχε το αίμα από το σφαγμένο αρνί, ήταν η εορτή του Πάσχα που γιόρταζαν οι Εβραίοι σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος που απετέλεσε την αιτία της απελευθέρωσής τους (Εξοδος,ιβ'). Η απελευθέρωση όμως κάθε ανθρώπου από την αμαρτία και την εξουσία του διαβόλου και η συμφιλίωσή του με τον Θεό, έγινε με τη θυσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ο Πατέρας Θεός έδωσε τον Υιό Του να θυσιαστεί για μας πάνω στο Σταυρό του Γολγοθά, έτσι ώστε να γίνει Αυτός το 'Πάσχα μας' χύνοντας το αίμα Του το άγιο για την δική μας λύτρωση. Διαβάζουμε σχετικά:

«Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον

εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας· εξεύροντες ότι δεν ελυτρώ θητε από της ματαίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώ μου και ασπίλου· όστις ήτο μεν προορισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανερώ θη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς δια σας, τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον Θεόν τον αναστήσαντα αυτόν εκ των νεκρών, και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώ στε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν» (Α' Πέτρου, α':17-21),

«Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώ ς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· ώ στε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας» (Α' Κορινθίους, ε':7,8).

Η Σταυρική Θυσία του κυρίου Ιησού ήταν προφητευμένη. Ο βασιλιάς Δαυίδ (~1000 π.Χ.) αναφέρει δια Πνεύματος Αγίου: «...ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου. **Δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου ούτοι με ενατενίζουσι και με παρατηρούσι. Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον**» (Ψαλμός κβ':16-18).

Επίσης ο προφήτης Ησαΐας (~730 π.Χ.), που δικαιολογημένα χαρακτηρίζεται σαν πέμπτos ευαγγελιστής, αναφέρει πολύ χαρακτηριστικά για το έργο τη θυσία και την ανάσταση του Κυρίου Ιησού: «... και είδομεν αυτόν, και δεν είχεν ωραιότητα ώ στε να επιθυμώ μεν αυτόν. Καταπεφρονημένος και απερριμένος υπό των ανθρώπων· άνθρωπος θλίψεων, και δόκιμος ασθενείας· Αυτός τώντι τας ασθενείας ημών εβάστασε, και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ενομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού, και τεταλαιπωρημένον. Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. Αυτός ήτο κατατεθλιμμένος και βεβασανισμένος, αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφονον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού.... Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων· πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίου· διότι δεν έκαμεν ανομίαν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. Αλλ' ο Κύριος ηθέλησε να βασανίση αυτόν· εταλαιπώ ρησεν αυτόν. Αφού όμως δώ σης την ψυχήν αυτού

προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί έκγονα, θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλημα του Κυρίου θέλει ευοδωθή εν τη χειρί αυτού. Θέλει ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού, και θέλει χορτασθή· ο δίκαιος δούλος μου θέλει δικαιώ σει πολλούς διά της επιγνώ σεως αυτού· διότι αυτός θέλει βαστάσει τας ανομίας αυτώ ν. Διά τούτο θέλω δώ σει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων, και τους ισχυρούς θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν αυτού εις θάνατον, και μετά ανόμων ελογίσθη, και αυτός εβάστασε τας αμαρτίας πολλώ ν, και θέλει μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων» (Ησαΐας, νγ':2-7,9-12).

Ο Θεός είναι αγάπη και έδωσε για την σωτηρία του ανθρώπου τον μονογενή Του Υιό, που έγινε άνθρωπος, κήρυξε το ευαγγέλιο της σωτηρίας, πέθανε για όλους τους ανθρώπους πάνω στο Σταυρό και αναστήθηκε σαν αναμάρτητος που ήταν, για να δικαιώσει όποιον πιστέψει σ' Αυτόν. Αυτό που θέλει συνεπώς ο Πατέρας Θεός από εμάς είναι να πιστέψουμε στον Υιό Του Ιησού Χριστό και να Τον θέσουμε αρχηγό στη ζωή μας έτσι ώστε Αυτός να μας δίνει δύναμη να πράττουμε το λόγο Του. Όλοι μας φταίμε σε πολλά, αλλά στις πτώσεις μας, εφόσον μετανοούμε, έχουμε βοηθό τον Ιησού Χριστό που είναι ιλασμός για τις αμαρτίες μας (Α' Ιωάννου, β':1-2). Ο Ιησούς Χριστός πέθανε και αναστήθηκε και τώρα είναι στα δεξιά του Θεού και μεσιτεύει για μας (Α' Τιμόθεον, β':5-6). Ας δούμε λοιπόν το Χριστιανικό Πάσχα με την σταυρική θυσία και την Ανάσταση του Ιησού Χριστού σαν τη μόνη γέφυρα σωτηρίας που γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ του αμαρτωλού ανθρώπου και του Πατέρα Θεού. Αμήν!